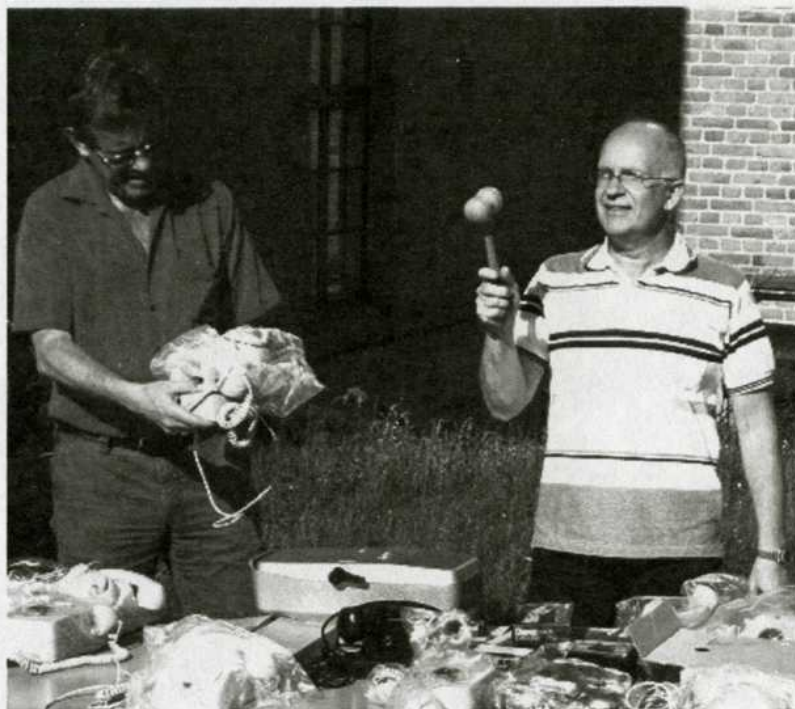

Lördag 10:e maj

”Så har vi då dagens kanske bästa utrop, en transparent DIALOG, helt oanvänd och i original-förpackning. Får jag börja med en tusenlapp?”, hör jag mig själv säga medan jag kisar mot den starka vårsolen. Jag kan inte minna mig att vi haft så fantastiskt väder vid något tidigare årsmöte. En tapper skara på c:a 20 telefonentusiaster har mött upp denna gång, de flesta är väl kända ansikten men även ett och annat nytt. Värmen i solen på museets innergård är nära på bedövande, till och med för mig som några timmar tidigare ankommit Arlanda efter två veckor i Thailand.

Ettusentrehundra.... ettusenfyra.... ettusenfemhundra...

Spänningen i luften börjar tättna, den enda som har lugnet i behåll är Freja, fast så är hon ju också en ålderstigen dam... och där till hund. Hennes enda bekymmer är nog om matte och husse köper så mycket prylar att hemresan blir obekvämt. Tidigare på dagen har vi hunnit med årsmötet, en tämligen lättvindig historia. Den enda gången det riktigt hettade till var väl när frivilliga till valberedningen önskades, hettan bestod denna gång av en smått hysterisk tystnad.

”Ettusensjuhundra.... Ett och åtta....”

Som extra tilltugg till kaffet, förutom kakan fick vi sedan något som väl nästan är att betrakta som en Norgehistoria, den helt osannolika bakgrunden till den så kallade ”Oslo-fingerskivan”, så bakvänd och med så många komplikationer, att man har svårt att låta bli att dra på mungiporna, och allt detta på grund av en oteknisk byråkrat. Engagerad berättare var vår norske medlem Arne Bakken.

”Tvåusenettundra.... Två och två”, nu tror jag bestämt Freja somnat!

Själva anläggningen som årsmötet är förlagt till är "Grängesbergs Motor & Nostalgi-museum". Anledningen till att vi är just här, förutom för att se på bitvis väldigt intressant teknikhistoria, är naturligtvis att föreningen här hittat en lämplig lokal att exponera delar av sina samlingar i. Lokalerna är utmärkta, rejäla salar, högt till tak, stenbyggnader med personlighet och kraft och sedan finns här något mycket viktigt i sammanhanget, eldsjälur, engagerade människor som bär på förmågan att skapa ett levande museum.

"Två tusen femhundra, ska den fina transparenta DIALOGEN gå bort för två och fem?"

En heldag blir det, naturligtvis hålls som ni anat en auktion, både på förenings-gods och på sådant som olika medlemmar lämnat in. Traditionsenligt avslutas kvällen

med Gittans mumsiga köttgryta, chokladtårta och kaffe till efterrätt och sedan, varje årsmötesplanerares mardröm, den där eländiga traditionen som någon vimsig tidigare ordförande hittat på, en brottningsmatch i telefonkunskap. Årets kunskapsmästare blev Ove Svensson. Med 11 rätt av 16 möjliga blev han ensam herre på täppan. Första pris var en Dansk apparat från lagret. Gittan behjälpliga i köket denna gång var Anita och Anette, vad gjorde vi utan våra underbara familjemedlemmar? Så där runt 21.00 var det dags att avrunda en trevlig dag i trevliga vänners lag. När jag sakta går mot bilen med Freja långsamt lunkande på trötta ben strax framför, slås jag av en tanke. Hur kommer det sig att bara tjugo av föreningens c:a 200 medlemmar utnyttjar förmånen att delta i ett så fantastiskt arrangemang? Klingar ordet årsmöte så illa, är man rädd att man måste engagera sig? Känns resan besvärlig? Själv har jag i morgon en tripp på 56 mil framför mig, och Göteborgsgänget kommer under söndagen att ha kört nästan 70 mil innan de kan kliva över hemmets tröskel. Men faktum är, vi tycker faktiskt att det är värt det. Glädjen i att få dela en dag med goda vänner och samlar-kolegor väger lätt upp omaket med resan.

Jag stänger bildörren, kastar en blick på Freja som mödosamt hoppar in i husses bil. Årsmötet är över för denna gång, men förhoppningsvis ses vi nästa år igen, jag, Freja och alla andra telefoninspirerade systrar och bröder i STSF.

Hur mycket dialogen gick för? Tja... sisådär tre papp....

Gunnar Modig